

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115202511
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5115202511.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v právnej veci žalobcu: European Alliance of Human Rights, so sídlom Praha 9-Libeň, Drahojbejlova 1058/17, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36234176, o určenie neplatnosti a bezúročnosti zmluvy, o určenie neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, o zaplatenie sumy 4 210,- Eur s prísl. a o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 000,-, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Žaloba sa v celom rozsahu z a m i e t a, žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca dňa 3.2.2015 podal mailové podanie, ktoré doplnil elektronicky dňa 5.2.2015 a v ktorom žiadal, aby bolo určené, že spotrebiteľská úverová zmluva č. SUA 10/003076 zo dňa 18.12.2010, samostatne i v spojení so splátkovým kalendárom k tejto zmluve, sú neplatné; inak bezúročné. Ďalej žiadal určiť, že dojednanie a prijímanie peňažného plnenia v splátkach na väčšinovú úhradu úverových úrokov a nie istiny, v neprospech spotrebiteľa, bez explicitného informovania spotrebiteľa nefixným úročením, je nekalá proti spotrebiteľská praktika. Žalobca žiadal, aby žalovaný bol povinný zaplatiť sumu 4 210,- Eur s úrokom z omeškania 9% ročne z dlžnej čiastky od 16.12.2013 do zaplatenia a aby žalovaný zaplatil žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000,- Eur a žiadal trovy konania.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný dňa 18.12.2010 poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver na základe zmluvy o úvere č. SUA 10/003076 zo dňa 18.12.2010 vo výške 3 670,- Eur na dobu 48 mesiacov, údajne 44,413090 % ročne na kúpu automobilu v hodnote 4 700,- Eur, pričom 1 030,- Eur platil priamo v hotovosti žalobca predajcovi. Žalovaný si motorové vozidlo previedol v rámci zabezpečenia splnenia úveru do vlastníctva. Ostatné plnenia v splátkach zaplatil žalobca riadne a včas okrem poslednej splátky pre nedorozumenie so žalovaným. Splátky boli dohodnuté vo výške 164,12 Eur mesačne od prvej splátky 15.1.2011. Najneskôr 23. splátkou bol úver vyplatený ako bezúročný a ostatné plnenie, ktoré prijal žalovaný je plnenie z protiprávneho úkonu a žalobca si preto uplatňuje vrátenie zaplatených nezákonných plnení cca 4 210,- Eur, a to už vrátane splátky vo výške 170,84 Eur z februára 2015 a nákladov na poštovné a to od 1.10.2012 v mesačných intervaloch do predčasného splatenia celého úveru. Žalobca úverovú zmluvu z viacerých dôvodov považuje za neplatnú a síce pretože neobsahuje správne a zákonom prikázané náležitosti a to právo na odstúpenie, čím bol spotrebiteľ uvedený do omylu, akože toto právo nemá, ďalej neobsahuje adresu na SOI, neobsahuje správnu výšku RPMN, priemernej hodnoty RPMN a bod 4 úverovej zmluvy je v rozpore so splátkovým kalendárom, pretože ani jedna percentuálna hodnota matematicky a logicky nezodpovedá splátkam a pomeru plnenia na istinu a úroky, čím sa dostáva splátkový kalendár k rozporu so zmluvou a keďže údajne tvoria

celok a ide o podstatnú časť úverovej zmluvy, tak ide o zmätočnosť a neurčitosť, teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu v tejto časti. Žalovaný pri predčasnom splatení prepočítaval späťne aj platenie zaplatených istín aj úrokov, čo je dôkazom nie fixnej sadzby ale dynamickej sadzby, ktorá nezohľadňuje reálne plnenia, reálnu dobu požičania financií a údajne fixná sadzba v zmluve 44,413090 % nie je reálna a nie je v nej správne vyčíslené, koľko zo splátky ide na istinu a na úroky a príp. na iné plnenia. Podstata je v tom, že podľa splátkového kalendára sú zmluvné úroky v inej výške ako uvedené v zmluve, teda výška úrokov v zmluve je neplatná. Podľa splátkového kalendára je nespochybniteľné, že žalobca platil viac na úroky ako na istinu a to úplne inú úrokovú dynamickú a teda nie fixnú sadzbu ako je uvedená v zmluve. Ako dôkaz žalobca pripojil prepočet hodnôt úrokov na každý mesiac, na každý deň, na každý rok, čo je aritmetickým dôkazom rozporu reálneho plnenia s formálnym deklarováním hodnôt percentuálnych sadzieb v zmluve, ktorá pre tieto vady je neplatná resp. bezúročná. Prepočet úrokov zo splátkového kalendára preukazuje zjavne rozpor so zákonom i s úrokovou sadzbou aj spôsobom úročenia dohodnutým ako fixné úrokovanie v zmluve. Žalobca ďalej poukázal na povinnosť žalovaného zmluvne riadne definovať výšku splátky úrokov aj splatnosť a poukázal na rozhodnutia súdov. Žalobca ďalej uviedol, že zmluva musí obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Pokiaľ zmluva neobsahuje ani takýto údaj, tak jej chyba ďalšia povinná náležitosť, v dôsledku čoho je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Všetky splátky boli realizované bankovým prevodom na účet žalovaného od 10.1.2011 do mája 2014, čo žalovaný nespochybňuje a nepopiera a posledná sporná platba 170,84 Eur bola vo februári 2015. Pokiaľ ide o výzvu z 29.12.2014 ako právneho úkonu, žalobca namieta jej neplatnosť pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť ako aj absenciu platného podpisu a nemožnosť plnenia, pretože nedefinuje žiadnu konkrétnu skutkovú ani právnu skutočnosť, z ktorej mal vzniknúť konkrétny údajný dlh 170,84 Eur. Z tejto výzvy nie je zrejme, aká splátka nebola zaplatená, aby si to žalobca vedel zrozumiteľne objasniť a overiť a výzva nie je ani riadne podpísaná. Pretože motorové vozidlo bolo bežne užívané a opotrebované za tie roky, čoho si bol žalovaný vedomý, tak nie je možné ho vrátiť absolútne rovnakom stave ako pri podpise zmluvy, tak ako to požaduje žalovaný vo výzve. Žalovaný nezákonne ani neakceptoval predčasné splatenie, ak by zmluva bola platná, už v máji 2014 a síce 1 020,- Eur z 5.5.2014 + 122,12 Eur z 12.5.2014 a úrokoval si čiastku, ako keby k zaplaceniu nedošlo, čo je v príkrom rozpore s § 16 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ako poškodený spotrebiteľ si nárokoval primerané finančné zadosťučinenie minimálne 2 000,- Eur za porušenie spotrebiteľských práv a diskrimináciu spotrebiteľa v dôsledku zavádzania, riadneho nevybavenia reklamácie, stresu, zníženia hmotného a životného štandardu, podvodným vylákaním plnenia v rozpore so zákonom. Žalovaný sa obohacoval na úkor spotrebiteľa, ktorý nemohol financiami voľne disponovať po dobu niekoľko rokov. Žalobca ďalej poukázal na to, že podľa rozhodnutia NS SR sp. značka 2Sžo 402/2009 zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. sa musí v zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy SR vysvetľovať a uplatňovať tak, aby bolo v súlade s ústavou. Uvedená skutočnosť vo vzťahu k § 4 ods. 2 písm. a) b) znamená, že predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať nielen práva priznané podľa §3 ale ani akékoľvek iné právo priznané právnym poriadkom SR.

Žalobca v odvolaní proti uzneseniu o odmietnutí podania č.k. 27C/57/2015 – 60 zo dňa 15.10.2015 špecifikoval, že žiada určiť že spotrebiteľská úverová zmluva č. SUA 10/003076 zo dňa 18.12.2010 v spojení so splátkovým kalendárom k tejto zmluve je absolútne neplatná, pričom tieto dva právne úkony, dve listiny, majú tvoriť jeden právny celok a zároveň žiadal, že spotrebiteľská úverová zmluva je samostatne neplatná a eventuálne, že spotrebiteľská úverová zmluva v spojení so splátkovým kalendárom k tejto zmluve je bezúročná a že spotrebiteľská úverová zmluva je samostatne bezúročná. Vo zvyšku zotrval žalobca na podanej žalobe.

Žalovaný vo vyjadrení žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 451 o bezdôvodnom obohatení a uznesenie NS SR z 28.5.2012 sp. značka 7Cdo/117/2011 a uviedol, že zo strany žalovaného nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby žalobcu oprávnené na základe platnej uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Zmluvné strany sa dohodli na bežných mesačných splátkach vo výške 164,12 Eur. Žalovaný poukazuje na to, že nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia a to získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, pretože žalovaný prijatím splátok len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou a prijímal plnenie, na ktoré mal riadny nárok. Nebola splnená ani podmienka protiprávnosti získania bezdôvodného obohatenia, pretože žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnené a v súlade so zákonom na základe platnej uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami. Nebola splnená

ani podmienka majetkovej ujmy, ktorá postihuje žalobcu, pretože riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobca sa podpisom úverovej zmluvy slobodne zaviazal k povinnosti platiť žalovanému sumu 164,12 Eur mesačne a nebola ani splnená podmienka príčinnej súvislosti medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia a majetkovou ujmom žalobcu. Žalobcovi nevznikla ani pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo ani k plneniu bez právneho dôvodu, nakoľko žalobca plnil na základe riadne uzavretej úverovej zmluvy, ani plnením z neplatného právneho úkonu pretože úverová zmluva nebola vyhlásená za neplatnú a ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, nakoľko úverová zmluva nebola v čase plnenia vyhlásená súdom za bezúročná a bez poplatkov. Ďalej sa vyjadroval žalovaný k náležitostiam úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný ďalej uviedol, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie podmienok nedodržania písomnej formy a porušenie ďalších náležitostí. Písomná forma zmluvy bola nepochybne dodržaná, z čoho vypláva, že pokiaľ by aj súd považoval za nedodržané ďalšie náležitosti úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2, tak úver by nemohol byť vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov práve z dôvodu dodržania písomnej formy. Nie je teda v tomto prípade možné aplikovať sankciu uvedenú v ustanovení § 11 ods. 1 písmeno a), keďže za žiadnych okolností nemôže byť naplnená hypotéza predpokladaná v tomto ustanovení. Je nepochybné, že zmluva je uzatvorená v písomnej forme. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok KS v Košiciach sp. značka 5Co/356/2015. Pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k), tak žalovaný zastáva názor, že je dodržané zákonné ustanovenie. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy bod 4 ako podmienky splácania úveru, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky 164,12 Eur, o počte splátok 48, o konečnej splatnosti úveru 15.12.2014 a o dátume prvej mesačnej splátky 15.12.2011 a tiež o termínoch splatnosti splátok. Žalovaný ďalej poukázal na rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 9.11.2016 vo veci C – 42/15 a článok 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES. Žalovaný ďalej k primeranému finančnému zadostučineniu uviedol, že toto právo je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom. Žalovaný má za to, že tieto skutočnosti neboli preukázané, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a súdu hodnoverným a presvedčivým spôsobom nepreukázal úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi a ani to že mu v súvislosti s porušením práva alebo povinnosti vznikla určitá ujma vo výške 2 000,- Eur. Žalovaný poukázal na rozsudok OS Prešov zo dňa 20.1.2017 sp. značka 29C/105/2016. V závere žalovaný uviedol, že žalobca vo svojej žalobe nepreukázal z akého dôvodu by mala byť predmetná úverová zmluva vyhlásená za neplatnú, prípadne za bezúročnú a bez poplatkov, na základe čoho by mu vznikol nárok na vyplatenie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný výšku nepodložil žiadnym dôkazom. Na základe tohto žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 13.6.2018 doplnil, že žalobca nezdokladoval úhrady na žalovanej úverovej zmluve, ktoré prezentuje ako uhradené. Ďalej poukázal na povinnosť tvrdenia, čo je základný pilier sporového konania. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Žiline sp. značka 11Co/271/2017 zo dňa 28.11.2017. Pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona, tak poukázal na uznesenie NS SR sp. značka 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018. Pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno, žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dôkazov úverovej zmluvy č. SUA 10/003076, zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva splátkového kalendára, predčasného splatenia a ukončenia zmluvy, žiadosti o odovzdaní motorového vozidla, stanoviská k reklamáci spotrebiteľa, faktúry, výpisov z účtu, zmluvy o postúpení pohľadávky, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Podľa úverovej zmluvy č. SUA 10/003076, ktorá bola uzatvorená v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi veriteľom Home Credit Slovakia, a.s. a klientom A. B. dňa 18.12.2010. V bode 2 sa uvádza mimo iné, že klient vyhlásil, že má záujem o kúpu predmetu financovania a podpisom tejto úverovej zmluvy, žiada veriteľa o poskytnutie úveru na nákup predmetu financovania vo výške uvedenej nižšie a veriteľ sa zaväzuje úver v prospech klienta poskytnúť a klient sa zväzuje úver použiť na dohodnutý účel a vrátiť veriteľovi dlžnú sumu spolu s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a úverových podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Ďalej je uvedená predajná cena predmetu financovania 4 700,- Eur vrátane DPH, zaplatené v hotovosti klientom 1 030,- Eur, celková výška úveru 3 670,- Eur a zaplatené v hotovosti spolu 1 030,- Eur. V bode 3 je uvedený predmet financovania osobný automobil C. D. X.X XXE. C. a ďalej je špecifikácia vozidla s tým, že predmet financovania bude dodaný dodávateľom AAA Auto a.s.

Žilina. V bode 4 sú podmienky splácania úveru, kde je uvedený poplatok za poskytnutie úveru a vedenie úverového účtu 0,- Eur, ročná úroková sadzba 44,413090 % RPMN 54,71 %, priemerná hodnota RPMN 19,75 %, celkové náklady spotrebiteľa 4 207,76 Eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom 7 877,76 Eur, konečná splatnosť úveru 15.12.2014, dátum prvej mesačnej splátky 15.1.2011, mesačná splátka 164,12 Eur, počet splátok 48 a úhrada vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci s tým, že 1. splátka je splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. V bode 5 je zabezpečenie úveru s tým, že úver vrátane príslušenstva je zabezpečený zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a dohodou o zrážkach zo mzdy. V ďalšej časti zmluvy je poistenie a záverečné ustanovenia.

Podľa zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. SUA 10/003076 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá 18.12.2010 medzi totožnými stranami a v bode 2 ako predmet zmluvy je uvedené totožné motorové vozidlo ako v úverovej zmluve. V bode 3.1 sa veriteľ a dlžník v súlade s § 133 ods. 1 O.z. podpisom zmluvy dohodli, že vlastnícke právo k predmetu financovania sa z dlžníka na veriteľa prevádza bez ohľadu na odovzdanie a prevzatie predmetu financovania okamihom, ktorý bezprostredne nasleduje po tom, čo dlžník nadobudol vlastnícke právo k predmetu financovania podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi dlžníkom a predajcom a to s rozvázovacou podmienkou úplného splatenia pohľadávky podľa odseku 2.2 tejto zmluvy. Kúpna zmluva je uzavretá súčasne s úverovou zmluvou.

Podľa splátkového kalendára bolo zistené, že sú uvedené totožné strany a vozidlo a sú uvedené splátky s tým, že 0. splátka je mimoriadna 1 030,- Eur dňa 18.12.2010 a ďalej je rozpis 48 splátok s uvedenými dátumami splátok, 1. splátka 15.1.2011 a 48. splátka 15.12.2014 a každá splátka 164,12 Eur s tým, že je uvedený rozpis výšky splátky, istiny a úrokov. Podľa ďalšieho splátkového kalendára s totožnými údajmi je uvedená aj ďalšia položka a to dátum úhrady, kde je uvedená posledná úhrada splátky 37. – 15.1.2014 a všetky uhradené sumy sú vo výške 164,12 Eur totožne ako výška jednotlivých splátok podľa splátkového kalendára. Splátky v poradí 38. až 48. nemajú uvedený žiaden dátum úhrady.

Podľa protokolu o prevzatí predmetu financovania – úverová zmluva č. SUA 10/003076 bolo zistené, že je uvedený predávajúci AAA Auto a.s. a preberajúci A. B. a špecifikácia predmetu financovania, kde je uvedené totožné motorové vozidlo. Miesto prevzatia je Žilina dňa 18.12.2010.

Podľa faktúry č. FVZA 1430 100643 bolo zistené, že dodávateľ je autocentrum AAA Auto a.s. a odberateľ A. B. a faktúra bola vystavená 18.12.2010, kedy je uvedený aj dátum dodania tovaru a dátum splatnosti 1.1.2011, bola fakturovaná suma za predaj osobného automobilu v celkovej výške 4 676,10 Eur a zákaznícky balíček 23,90 Eur, celkom na úhradu 4 700,- Eur. Na faktúre je zároveň uvedené, že forma úhrady je v hotovosti 1 030,- Eur a bankovým prevodom 3 670,- Eur. Podľa výpisu bola zistená platba od A. B. s dátumom 5.5.2014 – 1 020,- Eur.

Podľa listu, ktorý adresoval Home Credit Slovakia a.s. A. B. vo veci predčasného splatenia a ukončenia zmluvy bolo zistené, že list je zo dňa 22.1.2014 a podľa obsahu spoločnosť na základe prijatej žiadosti o predčasné splatenie oznámila, že z predčasným splatením súhlasí a dovoľuje si poslať kalkuláciu finančného vyrovnania a žiada výslednú čiastku zaplatiť na účet do 15.2.2014. Podľa pripojenej kalkulácie k 15.2.2014 je nesplatená istina 1 353,- Eur a splátka k 15.2. 2014 – 164,12 Eur, čo je výsledná čiastka k úhrade 1 517,12 Eur.

Podľa stanoviska k reklamáci spotrebiteľa a výzvy na vydanie vozidla bolo zistené, že spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. adresovala A. B. list zo dňa 30.1.2014, v ktorom sa uvádza, že dňa 22.1.2014 prijala e-mailovú správu predmetom ktorej bola reklamácia spotrebiteľa a výzva na vydanie vozidla, bezdôvodného obohatenia a zaplatenie náhrady škody s tým, že reklamácia bola prijatá v origináli poštou 29.1.2014. K jednotlivým bodom uvádza, že je zreteľne uvedená výška ročnej úrokovej sadzby, priamo v úverovej zmluve je výška, počet a termíny splatnosti jednotlivých splátok a poukazuje na splátkový kalendár a ďalej uvádza, že nebol a nie je účtovaný žiaden poplatok, čo je uvedené aj v úverovej zmluve. Na základe uvedeného reklamácia nie je opodstatnená.

Podľa žiadosti, ktorú adresovala spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. A. B. zo dňa 29.12.2014 bolo zistené, že ide o žiadosť o odovzdanie motorového vozidla za účelom úhrady pohľadávky. V žiadosti sa uvádza, že klient stále nezaplatil dlh vo výške 170,84 Eur, ktorý sa vzťahuje k úverovej zmluve a preto žiadajú o odovzdanie motorového vozidla, ktoré je ďalej špecifikované a to nasledujúci deň odo dňa

doručenia výzvy. Ďalej sú uvedené dlžné splátky 170,84 Eur a náklady inkasnej agentúry v skutočnej výške až 360,- Eur a tak je predpokladaná čiastka k úhrade po 15.2.2015 – 530,84 Eur.

Podľa potvrdenia uskutočnia prevodu bolo zistené, že z účtu A. B. bola zaplatená suma 170,84 Eur dňa 10.2.2015 s poznámkou, že ide o preventívnu úhradu nezákonnej a podvodnej výzvy z 29.12.2014 na úhradu nedlhu – A. B..

Žalobca ďalej predložil výpisy z účtu A. B..

Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.7.2018 bolo zistené, že táto bola uzavretá medzi postupcom A. B. a postupníkom European Alliance of Human Rights a v článku 1 je uvedený predmet zmluvy, ktorým je záväzok postupcu ako veriteľa postúpiť postupníkovi nezaplatené pohľadávky vo výške 4 300,- Eur a 2 000,- Eur so všetkým príslušenstvom najmä úroky s omeškania splatnými v žalobe v konaní o žalobe vedenom na OS Žilina č. 27C/57/2015. V článku II je uvedená odplata, ktorá je ako odmena v nominálnej výške 80 % z nominálnej hodnoty predmetu postúpenia; inak vo výške právoplatne súdom priznanej alebo určenej ujmy v konaní o žalobe k predmetnej pohľadávke.

Podľa §497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa §330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Podľa §1 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31.12.2010 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa §9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe, alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa §9 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa §13 ods. 3 ako aj o výške úroku za deň, alebo o spôsobe jej výpočtu.

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa §23.

Podľa §11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa §9 ods.1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno a) až k), r), y), a §10 ods.1

je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa §11 ods. 4 zákona č.129/2010 Z.z. spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa §37 ods. 1 Obč. zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa §53 ods.1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa §53 ods.5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa §524 ods. 1,2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa §137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Žalobca v konaní podal žalobu, v ktorej žiadal určiť, že spotrebiteľská úverová zmluva č. SUA10/003076 zo dňa 18.12.2010 samostatne, aj v spojení so splátkovým kalendárom k tejto zmluve je neplatná, eventuálne je bezúročná. Ďalej žiadal určiť, že dojednanie a prijímanie peňažného plnenia v splátkach na väčšinou úhradu úverových úrokov a nie istiny, v neprospech spotrebiteľa, bez explicitného informovania spotrebiteľa, nefixným úročením je nekalá spotrebiteľská praktika. Zároveň žiadal, aby žalovaný titulom vydania bezdôvodného obohatenia bol povinný zaplatiť sumu 4.210 eur s úrokom z omeškania 9% ročne odo dňa 16.12.2013 do zaplatenia, primerané finančné zadostučinenie 2.000 eur, a žiadal priznať trovy konania.

Počas konania žalobca dňa 22.7.2018 uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávky s postupníkom European Alliance of F. G. v zmysle § 524 a nasledujúce OZ a podľa uznesenia Okresného súdu Žilina číslo konania 27C/57/2015-171, zo dňa 12.9.2018 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

V konaní mal súd nesporne preukázané, že pôvodný žalobca A. B. ako klient a žalovaný ako veriteľ uzavreli úverovú zmluvu č. SUA10/003076 dňa 18.12.2010. Predmetom tejto zmluvy bolo, že veriteľ poskytol úver klientovi a tento sa zaviazal úver použiť na dohodnutý účel a vrátiť veriteľovi dlžnú sumu spolu s príslušenstvom podľa zmluvy a úverových podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Predmetom financovania bolo motorové vozidlo, ktoré je ďalej špecifikované, s tým, že predajná cena predmetu bola 4.700 eur, a zaplatené v hotovosti klientom 1.030 eur a celková výška úveru 3.670 eur. Ďalej v zmluve bode 4) sú uvedené podmienky splácania úveru. Podľa oboznámenia zmluvy bolo teda preukázané, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaných ustanovení zákona č.129/2010 Z.z. s tým, že pôvodný žalobca bol spotrebiteľ ako fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania, alebo podnikania, a žalovaný je veriteľ, ktorý poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Podľa tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, a pôvodný žalobca, ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, tak ako to vyplýva z §2 písmeno d) zákona číslo 129/2010 Z.z.

Žalobca v konaní najskôr žiadal určiť, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná eventuálne je bezúročná. Súd v tejto časti žalobu zamietol a to z dôvodu, že u žalobcu nie je splnená podmienka naliehavého právneho záujmu podľa §137 písm. c) CSP na určení neplatnosti alebo bezúročnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa citovaného §11 ods. 4 zákona č.129/2010 Z.z. v aktuálnom znení sa spotrebiteľ môže domáhať určenia neplatnosti zmluvy, alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou na súde. Na základe tohto možno konštatovať, že naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného predpisu a to zákona č.129/2010

Z.z., a tak spotrebiteľ má právo podať žalobu v zmysle §137 písm. c) CSP o neplatnosť zmluvy alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Žalobca, na ktorého bola postúpená pohľadávka počas súdneho konania v zmysle §524 ods.1,2 OZ ale nie je spotrebiteľom, a na základe tohto sa nemôže domáhať ochrany svojho práva o určenie neplatnosti zmluvy, alebo bezúročnosti úveru, nakoľko podľa §11 ods. 4 toto právo patrí iba spotrebiteľovi. Žalobca ani len netvrdil v čom je daný naliehavý právny záujem, a k akej zmene v právnom postavení žalobcu dôjde pokiaľ bude žalobe o určenie neplatnosti alebo bezúročnosti vyhovie, pričom naliehavý právny záujem predpokladá zlepšenie právneho postavenia žalobcu a zároveň ide o preventívnu žalobu, ktorou sa žalobca domáha uplatnenia svojho práva v prípade, ak nie je možné, aby si právo uplatňoval žalobou na plnenie, čo v tomto prípade splnené nebolo. Na základe tohto súd dospel k takému záveru, že u žalobcu nie je splnená podmienka naliehavého právneho záujmu na určovací výrok a tak v časti o určenie neplatnosti zmluvy, alebo bezúročnosti úveru, bola z tohto dôvodu žaloba zamietnutá.

Žalobca ďalej sa domáhal určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, kde uvádzal, že dojednanie a prijímanie peňažného plnenia v splátkach na väčšinovú úhradu úverových úrokov a nie istiny, v neprospech spotrebiteľa, bez explicitného informovania spotrebiteľa je nekalá spotrebiteľská praktika. V žalobe bližšie neodôvodnil na základe čoho by malo byť určené, že plnenie „na väčšinovú úhradu úverových úrokov a nie istiny v neprospech spotrebiteľa“ je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd vychádzal zo znenia zmluvy kde je presne špecifikované v bode 4 aké sú podmienky splácania úveru a je určená mesačná splátka s tým, že pôvodný žalobca ako klient bol povinný splácať úver v týchto mesačných splátkach. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá v súlade s § 497 OZ a podľa §330 ods.2 Obchodného zákonníka, ktorý súd aplikoval, pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Nebolo v konaní poukázané, že dlžník, teda pôvodný žalobca určil inak a tak v súlade s citovaným ustanovením jednotlivé splátky boli započítavané najskôr na úroky a potom na istinu. Zmluva medzi stranami bola uzavretá dňa 18.12.2010, teda ešte pred nadobudnutím účinnosti ustanovenia §52 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení o prednostnom použití ustanovení Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Na základe tohto súd aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka v zmysle §261 Obchodného zákonníka, aj keď medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o poskytnutí úveru. Vzhľadom na uvedené nebolo zistené, že by tak ako to špecifikoval žalobca zmluva, ktorá je predmetom konania a bola uzavretá dňa 18.12.2010 obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, tak ako sú uvedené v §53 ods. 1,4 OZ a tak aj v tejto časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd žalobu zamietol.

Žalobca sa ďalej domáhal zaplata zmluvy 4.210 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a uvádzal, keďže bol úver bezúročný tak najneskôr 23 splátkou bol úver vyplatený a ostatné plnenie bolo prijaté ako plnenie z protiprávneho úkonu. Žalobca bližšie nešpecifikoval celkovú sumu, ktorú zaplatil žalovanému, čo žalovaný v konaní namietal, a uvádzal, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal ani výšku bezdôvodného obohatenia. V časti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia súd ako predbežnú otázku skúmal, či úver podľa zmluvy, ktorá bola uzavretá dňa 18.12.2010 je bez úrokov a bez poplatkov, čím by žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť žalovanému len istinu a pokiaľ zaplatil sumu vyššiu ako je istina podľa zmluvy, tak by žalovaný ako veriteľ prijal plnenie bez právneho dôvodu, čím by došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia podľa §451 ods. 1 OZ a žalovaný by bol povinný vydať majetkový prospech, ktorý by získal na úkor žalobcu.

Žalobca v konaní uvádzal, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti podľa §9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tak podľa §11 ods. 1 z týchto dôvodov je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobca konkrétne špecifikoval, že zmluva neobsahuje ustanovenie o práve na odstúpenie podľa §9 ods.2 písmeno w), ďalej označenie adresy na SOI, ďalej neobsahuje správnu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov podľa §9 ods.2 písmeno j), prípadne podľa §11 ods.1, písmeno b), ďalej splátkový kalendár je v rozpore s bodom 4) zmluvy a v tejto časti je úverová zmluva neurčitá a teda absolútne neplatná a ďalej poukazoval aj na to, že v zmluve nie je uvedená adresa predávajúceho podľa §9 ods. 2 písmeno c) a výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov, a iných poplatkov podľa §9 ods.2 písmeno k) citovaného zákona. Súd konštatuje, že podľa §11 ods. 1 je zmluva bezúročná a bez poplatkov iba v tom prípade, ak neobsahuje náležitosti podľa §9 ods. 2 písmeno a) až k), r), a y), a je teda zrejmé, že pokiaľ ide o právo na odstúpenie od zmluvy a v prípade názvu a adresy príslušného kontrolného orgánu podľa §23 tak, pokiaľ tieto náležitosti v zmluve nie sú uvedené, tak nemá to za následok, že by úver bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd konštatuje, že neboli zistené také skutočnosti,

na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že je v zmluve uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, resp. vôbec nie je uvedená, nakoľko v zmluve je uvedená RPMN 54,71% a žalobca bližšie nešpecifikoval v čom spočíva nesprávnosť tejto výšky RPMN podľa zmluvy. Ďalej pokiaľ žalobca namietal, že v zmluve absentuje adresa predávajúceho a nepostačuje iba všeobecný údaj v úvode zmluvy, tak s týmto sa súd nestotožnil a dospel k takému záveru, že v zmluve je riadne uvedený veriteľ so všetkými potrebnými údajmi v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Ďalej pokiaľ žalobca uvádzal, že splátkový kalendár je v rozpore, s bodom 4 zmluvy, a že na základe tohto je táto časť úverovej zmluvy zmätočná a neurčitá, teda absolútne neplatná, tak ako to vyplýva z §37 ods.1 OZ, tak s týmto sa súd nestotožnil. V zmluve je bod 4 a tam uvedené náležitosti jasný, určitý a zrozumiteľný a to aj pokiaľ ide o výšku mesačných splátok a splatnosť a počet splátok a výška jednotlivých splátok zodpovedá aj predloženému splátkovému kalendáru. Súd nezistil, že by zmluva, resp. jej časť bola neurčitá, čo by malo za následok neplatnosť, alebo čiastočnú neplatnosť v zmysle §37 ods. 1 OZ.

Ďalej žalobca namietal, že nebola splnená ďalšia náležitosť a to výška, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, tak ako je uvedená v §9 ods.2 písmeno k) zákona č.129/2010 Z.z.. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR mimo iné uznesenie zo dňa 22.2.2018 spisová značka 3Cdo/146/2017, kde sa výslovne konštatuje, že v zmluvách, ktoré sú uzatvárané podľa zákona č.129/2010 Z.z., nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie §9 ods.2 písmeno k) zákona č.129/2010 Z.z. uvádza pojmy, výška, počet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tak je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k takému záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. V zmluve je riadne uvedená výška splátky, tak ako to vyplýva z ustanovenia §9 ods.2 písmeno k) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom táto splátka nemusí byť špecifikovaná v akom rozsahu sa vzťahuje na splátku samostatne istiny, samostatne úrokov, a samostatne poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie súd dospel k takému záveru, že zmluva, ktorá bola uzavretá dňa 18.12.2010 č.SUA10/003076 spĺňa všetky náležitosti, tak ako sú predpokladané zákonom č.129/2010 Z.z. a nejde teda o úver, ktorý by bol bezúročný a bez poplatkov a tak nevznikla pôvodnému žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému iba istinu podľa zmluvy, a tak žalobcovi nemohlo vzniknúť právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia podľa §451 a nasledujúce OZ, kde by žalovaný bol povinný vydať majetkový prospech ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu. Na základe tohto aj v časti zaplatenia sumy 4.210 eur spolu s úrokmi z omeškania, bola žaloba zamietnutá.

Žalobca sa ďalej domáhal zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.000 eur, a súd aj v tejto časti žalobu zamietol. Právo na primerané zadostučinenie totiž podľa §3 ods.5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vzniká len v tom prípade, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žalobca v konaní nepreukázal, že by úspešne uplatnil porušenie práva, alebo povinnosti zo strany žalovaného a tak mu ani nemohlo vzniknúť právo na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.000 eur a tak aj v tejto časti pre neunesenie dôkazného bremena súd žalobu zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu jednak pre nedostatok naliehavého právneho záujmu podľa §137 písmeno c) CSP, pre neunesenie dôkazného bremena a pre nesplnenie zákonných podmienok, v celom rozsahu zamietol.

Podľa §255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Žalovaný mal vo veci plný úspech keďže súd žalobu zamietol, a tak žalovanému bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.